Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 4 Sunterkloas op t witte peerd

“Woarom komt Sunterkloas hier nait op zien peerd?”, vragt Annebeth.

Ze stonnen mit nkander te wachten op ientocht van Sunterkloas.

Annebeth heur grote bruier gaait nooit meer mit

Heur zus ging verleden joar nog aal mit, mor nou ook nait.

Annebeth viendt t geweldeg, zai allain mit pa en moeke en mit baai opa’s en oma’s.

Sunterkloas komt aan op n mooi versierde woagen.

Der runnen wel negen of tien Swaarte Pieten hinneweer.

“Veur televizie zit Sunterkloas op n peerd”, zegt Annebeth.

“t Witte peerd”, zegt aine opa.

“n Schimmel”, zegt aander opa.

“Dat is nait t zulfde”, ropt Annebeth.

Zai zit op t peerdrieden. En ien grote peerstaal doar ze les het, binnen ale soorten peerden,

broenen en vozzen en swaarten, apmoal mit of zunder bles; witte peerden en schimmels.

“Sunt-Nikloas op n schimmel, dat kin nog goan”, maint opa, “mor Sunt-Nikloas op n swaart peerd, dat vlukt”.

“Hai”, zegt Annebeths moeke tegen opa, “wat klinkt dat ja maal, dat vluiken”.

“Sunterkloas vlukt nait”, denkt Annebeth haardop.

Woagen staait stil en Sunterkloas zel ofstappen.

Nou zigt Annebeth op hou zuk n mooi opgepoetste tractor dij aine Swaarte Piet zat te sturen.

Lichtblaauw zo as ze nog nooit zain het.

En wat kleurt dat mooi bie donkerrode tabberd van Sunterkloas.

Aal t volk dat Sunterkloas opwacht het, lopt achter hom aan grote zoal ien.

Veur ien zoal gaait e zitten, op n versierde kroakstoul.

Swaarte Pieten streuden ien tied peperneuten.

Eerst zegt n vraauw mit n prachtege zulvern ket om haals dat Sunterkloas welkom is ien t dörp.

“Dat is ons nij börgmeester”, flustert Annebeth heur moeke tegen baai opa’s en oma’s.

Din mouten kiender en grote minsken verskes zingen veur Sunterkloas.

Muzikanten van hoornmuziek bloazen mit bòle wangen op heur toeters.

‘Zie ginds komt de stoomboot. Hoe huppelt zijn paardje het dek op en neer’.

‘Zachtjes gaan de paardenvoetjes, trippel-trappel-trippel-trap’.

Man dij veur hoornmuziek staait te swaaien, draait hom om en ropt zoal ien:

“Wat ducht joe houveul verskes der wel nait binnen over Sunterkloas en zien peerd?”

Kiender en minsken roupen apmoal deur nkander hin.

En doar begunt muziek weer:

‘Over hoge, hoge daken, rijdt Sint-Niklaas met zijn knecht’.

‘Sinterklaas is jarig, ‘k zet mijn schoen vast klaar.

Licht dat hij hem vol doet, met ja wist ik het maar.

Hier zet ik wat water, daar wat hooi voor ’t paard’.

En nog ain:

‘Het paard van Sinterklaas is zo lenig als een aap.

Je hoort hem amper lopen in de dakgoot als je slaapt’.

“Nog meer?” ropt dirigent zoal ien.

“Dat leste verske kin ik nait”, ropt aine opa.

“Mor ik kin nog wel n hail old verske ien t Grunnegers”

En zo haard as e kin, begunt e te zingen:

“Sunterkloas op witte peerd

staait veur bakkers deurtje:

‘Bakker, dou mie deurtje open,

Sunterkloas wil koekjes kopen’.

Noa eerste regel gonnen der n poar muzikanten mitspeulen.

En hoast ale opa’s en oma’s ien zoal zingen t verske oet heur jeugd

Hoofdstuk 4 Sunterkloas op t witte peerd
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

